

ת"פ 10333/10/23 - מדינת ישראל נגד וגדי טלאע (עציר)

בית משפט השלום בקריות
ת"פ 10333-10-23 מדינת ישראל נ' טלאע(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט מוטי כהן המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל ע"י ב"כ עוה"ד וגדי טלאע (עציר) ע"י ב"כ עוה"ד	

גזר דין

הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום, היינו כניסה לישראל שלא כחוק - עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, תשי"ב 1952.

בהתאם לעובדות כתב האישום הנאשם תושב רמאללה אשר באזור יהודה ושומרון, שהה בישראל ביום 06.10.23 ברחוב דרך העצמאות בנהריה, כשאין ברשותו אישור כניסה לישראל.

המאשימה הדגישה את הערכים המוגנים שנפגעו וביקשה על רקע המצב הביטחוני לקבוע מתחם ענישה הנע בין מאסר בפועל של חודש ל- 6 חודשים.

בעניין זה הגישה המאשימה חוות דעת, בהסכמה ולאחר טיעוני ב"כ הנאשם לעניין קבילותה, ובה פירוט מספר פעולות האיבה שבוצעו בשנים האחרונות, תוך פירוט חלקם של שוהים בלתי חוקיים בפעולות אלו, כאשר חוות הדעת מצביעה על מגמת עליה ברורה ומשמעותית במספר הפיגועים. בנוסף, ולגופו של עניין, הפנתה המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם הכולל הרשעה אחת מיום 24.07.22 בעבירה של כניסה או ישיבה בישראל שלא כחוק, וכן כי לחובת הנאשם מאסר על-תנאי בר-הפעלה בן 15 ימים (ת"פ 40389-07-2022(חיפה)), דבר שלא הרתיע את הנאשם מלשוב על ביצוע העבירה.

מחמת כל אלו, ביקשה המאשימה להשית על הנאשם ענישה של חמישה חודשי מאסר בצירוף ענישה נלוות.

הסנגורית טענה שהנאשם נכנס לישראל לצרכי עבודה משכך ביקשה להחיל את המתחם שנקבע בהלכת **אלהרוש** (רע"פ 3677/13). ביחס לחוות הדעת, טענה הסנגורית שאין ליתן לה כל משקל, שכן זו הוגשה שלא בהתאם לדיני הראיות וסדר הדין הפלילי, ועורך חוות הדעת לא התייבץ להחקר עליה. כמו כן, חוות דעת זו אינה מתייחסת לעניינו הפרטני של הנאשם, אלא לתופעה של פיגועים באופן כללי. ביחס לעונש הקונקרטי הפנתה הסנגורית לנסיבותיו

האישיות של הנאשם ולהודאתו, ואף הפנתה לפסיקות שניתנו לאחרונה.

הנאשם טען כי הגיע לישראל על מנת לעבוד שכן מצבו הכלכלי קשה. כן טען שעול פרנסת המשפחה מוטל על כתפיו, בהיותו הבן הבכור במשפחה קשת יום, כאשר אבי המשפחה חולה.

אין צורך להכביר במלים בדבר חומרת העבירה, המקשה על כוחות הביטחון בשמירה על גבולות המדינה וכי יש בה אף לסכן את תושביה. אין גם צורך להכביר במילים בדבר הערכים החברתיים המוגנים. זכותה של המדינה, ככל מדינה ריבונית, לפקח על הנכנסים בשעריה, לבקר את הבאים בתחומה ולהתנות את כניסתם בתנאים. כניסה ושהייה שלא כדין בישראל מונעות אפשרות זו.

הדברים יפים ביתר שאת בימים אלו, בשל המצב הביטחוני השורר במדינה והיות מדינת ישראל נתונה במלחמה.

בעניין אחרון זה אציין כי המצב הביטחוני השורר במדינה ידוע מן הסתם לכל אזרח ובכלל זה לבית המשפט. עם זאת, כאשר קיימת טענה להחמרה בענישה בשל תופעה מסוימת (בין להחמרה בגבולות המתחם ובין לטענה לעונש מחמיר בתוך המתחם (סעיף 140-140 לחוק העונשין, תשל"ז 1977 (להלן: "**חוק העונשין**")), על המאשימה להוכיח בראיות קונקרטיות מתאימות. במקרה זה ביקשה המאשימה להוכיח את הטענה באמצעות חוות דעת כללית.

מבלי להכנס כרגע לעובי הקורה במישור הראייתי וההשלכה על קבילותה של חוות הדעת בהעדר עורכה, אציין כי במקרה זה לא ראיתי ליתן משקל ממשי לחוות הדעת, שכן זו כוללת התייחסות לארועים שהתרחשו עד יום 6.6.23 בלבד ואילו הנאשם נכנס לארץ ביום 06.10.23 ומדובר בפער זמנים לא מבוטל, וככל שהעת האחרונה הולידה נתונים קונקרטיים בעניין זה בכלל ובעניין הנאשם בפרט, מצופה היה כי תונח בפני בית המשפט חוות דעת עדכנית.

כמו כן, לא נעלם מעיני כי מדובר בראיה שהוגשה בשלב הטיעונים לעונש בלבד, אמנם בהסכמה, אך מבלי שכתב האישום כלל טיעון עובדתי כלשהו בנושא (ראו סעיף 140' לחוק העונשין).

יחד עם זאת, מקובל עלי בהחלט וביתר שאת בימים בהם אנו מצויים כי למצב הביטחוני השורר במדינה בכל זמן נתון ישנה משמעות לעניין העונש. בעניין זה הדגישה ב"כ הנאשם כי אמנם ימים קשים מאוד עוברים על אזרחי המדינה מחמת המלחמה, ואולם הנאשם נכנס לישראל לפני פרוץ המלחמה ומכאן שמבקשת ב"כ הנאשם כי דינו ייגזר בהתאם לענישה שהיתה במועד ביצוע העבירה.

אכן, בהלכת **אלהרוש** נקבע כי ניתן במקרים מיוחדים להביא בחשבון לצורך קביעת המתחם את המצב הביטחוני, אך בענייננו על רקע הנסיבות שפורטו לעיל, סברתי שנושא זה ראוי שיובא בחשבון בגדרי המתחם ולא לצורך קביעתו (ראו למשל ע"פ 57021-10-15 **ג'עברי נ' מדינת ישראל** (10.11.2015); עפ"ג 46537-10-15 **מדינת ישראל נ' פטאפטה** (29.10.2015)).

בצד דברים אלו אוסיף, כי נדמה שאין מחלוקת שהנאשם נכנס לישראל לצורכי עבודה ולא נטען בעניין זה אחרת. משכך המתחם ההולם בנסיבות העניין הוא ממאסר מותנה ועד 6 חודשי מאסר.

לצורך גזירת העונש הבאתי בחשבון את ההודאה בהזדמנות הראשונה, את הגיל הצעיר יחסית, את הנסיבות האישיות ומנגד את העבר הפלילי הכולל הרשעה בעבירה זהה בשנת 2022, ואת המצב הביטחוני המורכב כמתואר לעיל, כמו גם המעמסה על מערכות אכיפת החוק וכוחות הבטחון בטיפול בתופעה זו שבימים אלו אף כפולה ומכופלת, תוך שנתתי דעתי גם לאמור בפסקה 65 **לפסק הדין בהלכת אלהרוש, בדבר מידת החומרה של עבירת השב"ח והיותה נגזרת מהמצב הבטחוני**, ובפרט בימים אלו.

אציין עוד כי לחובתו של הנאשם מאסר על תנאי בן 15 ימים מתיק ת"פ 40389-07-22 מיום 24.07.22 ומאסר על תנאי זה בר הפעלה בתיק זה. כבר אציין כי לא מצאתי כל נימוק או טעם מיוחד להפעיל את המאסר על תנאי כולו בחופף או חלקו בחופף ואני סבור, כי מטעמים של הרתעה אישית, יש גם מקום להפעיל את המאסר המותנה במצטבר.

לאחר שקבעתי כי מתחם הענישה, הוא המתחם שנקבע **בהלכת אל הרוש**, הרי שלכל השיקולים שציינתי ובעיקר לשיקולי ההרתעה האישית בתוך מתחם העונש ההולם יש לתת ביטוי במסגרת קביעת עונשו של הנאשם בתוך מתחם העונש ההולם.

לאחר שנתתי דעתי לעבירה בהן הורשע, לנסיבות ביצוען ולטיעוני הצדדים, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

45 ימי מאסר בפועל בניכוי ימי מעצרו, מיום 09.10.23.

אני מורה על הפעלת מאסר על תנאי של 15 ימים מתיק ת"פ 40389-07-22 מיום 24.07.22 בימ"ש השלום בחיפה במצטבר לעונש שהושת על הנאשם בגין תיק זה.

סך הכל ירצה הנאשם עונש של 60 ימי מאסר בניכוי ימי מעצרו מיום 09.10.23.

2 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור בתקופת התנאי עבירה נוספת על חוק הכניסה לישראל ויורשע.

הנאשם יחתום על התחייבות כספית בסך 1,500 ₪ לפיה, יתחייב להימנע במשך שנתיים מהיום מלבצע את העבירה בה הורשע.

שב"ס יאפשר לנאשם 5 שיחות טלפון על חשבון המדינה לרבות לשטחים.

זכות ערעור תוך 45 יום לביהמ"ש המחוזי.

ניתן היום, כ"ז תשרי תשפ"ד, 12 אוקטובר 2023, בהעדר הצדדים.